

ATMIODA

LTF LAIKRAKSTS Nr.2 (149)
22.08.1991.

PAR ZIEDOJUMIEM

Rītvakar, 23. augustā — Liesmojošais Baltijas ceļš.

LATVIJAS REPUBLIKAS KONSTITUCIONĀLAIS LIKUMS PAR LATVIJAS REPUBLIKAS VALSTISKO STATUSU

Apzinoties savu atbildību tautas priekšā, ņemot vērā 1990. gada 4. maija deklarāciju "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu", 1991. gada 3. marta Latvijas tautas aptaujas rezultātus un to, ka 1991. gada 19. augustā PSRS valsts apvērsuma rezultātā ir beigušas pastāvēt PSRS konstitucionālās valsts varas un pārvaldes institūcijas un nav iespējams realizēt 1990. gada 4. maija deklarācijas "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu" 9. punktu par Latvijas Republikas valstiskās neatkarības atjaunošanu sarunu ceļā, Latvijas Republikas Augstākā Padome nolēm:

- Noteikt, ka Latvija ir neatkarīga, demokrātiska republika, kurā Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai un kuras starptautiski tiesisko statusu nosaka Latvijas Republikas 1922. gada 15. februāra Satversme.
- Atzīt par spēku zaudējušu 1990. gada 4. maija deklarācijas "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu" 5. punktu, kas noteica pārejas periodu Latvijas Republikas valsts varas atjaunošanai *de facto*.
- Līdz okupācijas un aneksijas likvidēšanai un Saeimas sasaukšanai augstāko valsts varu Latvijas Republikā pilnībā realizē Latvijas Republikas Augstākā Padome. Latvijas Republikas teritorijā ir spēkā tikai tās augstāko valsts varas un pārvaldes institūciju likumi un lēmumi.
- Konstitucionālais likums stājas spēkā ar tā pieņemšanas brīdi.

Latvijas Republikas Augstākās Padomes priekšsēdētājs	A. Gorbunovs
Latvijas Republikas Augstākās Padomes sekretārs	I. Daudišs

Rīgā 1991. gada 21. augustā

ŠO APVĒRSUMU VARĒTU NOSAUKT PAR OPERETI,

pat par zema izpildījuma līmeņa opereti ar bezgaumīgiem tērpiem un sliktu libretu, ja vien — ja vien nebūtu bojā gājuši tik daudzi nevainīgi cilvēki. Gan te, Latvijā, gan tur — Krievijā. Kad šoziem krievi, atbraukuši no Maskavas vai citurienes, brīnījās un apsmaidīja barikādes Rīgā, viņiem ne prātā nenāca, ka drīz vien pašiem vajadzēs apgūt barikāžu pamatskolu. Krieviem tomēr bija vieglāk — viņu progresīvo spēku pusē pārgāja daļa armijas. Bet mums pavisam citas problēmas — šī zeme sarkanajai armijai ir sveša, tāpēc — nesaprotama, tāpēc — nicināma, jo okupēta. Apvērsuma scenārijs bija acīmredzami izgāzies jau pirmajā brīdī — Janajevs varētu konstitucionāli kļūt par prezidentu tikai tad, ja Gorbačovs būtu miris (lasi —

nogalināts). Bet laikam taču kādam nodrebēja roka vai sirds. Sēru mūzika bija sagatavota, tā drūmi skanēja jau no paša 19. augusta rīta, bet velti... Vissmagākais jautājums ir OMON. Šie zēni labi saprot, ka nu viņi nevienam nav vajadzīgi, vēl vairāk — viņi ir absolūti nevēlami un tāpat iznīcināmi. Tādēļ šīs histēriskās aktivitātes: iebraukšana Doma laukumā, mētāšanās ar dūmu granātām, cilvēku iekaušana, bet galvenais — pārtikas noliktavu izlaušana un ķīlnieku sagrābšana. OMON ir zem nolemības zīmes. Un iespējams, ka kādreizējie sabiedrotie — armija — drīz vien sāks nežēlīgi nīdēt viņus pašus... Jo būs tāda pavēle. Un tomēr — šobrīd šķiet, ka esam izvairījušies no kaut kā briesmīga. Lai Dievs dod mums spēju turpmāk saskatīt ne vien acīmredzamās, bet arī slēptās nelietības. Tikai tad zināsim un sapratīsim istas brīvības jēgu.

Pučs vēl nav beidzies!

Pučs ir tikai izgāzies. Paldies Dievam, Borisam un maskaviešiem! Komunistu, čekistu un militāristu banda ir pasludināta ārpus likuma, taču vietējie varmāks un bļodlaižas vēl aizvien nav arestēti. Šis zvērs ir ievainots, apbruņots un ļoti bīstams. Iespējams, mūs gaida jauni upuri.

Katras beigas ir kaut kā jauna sākums. Gorbačovs atgriezās savā vietā. LR AP ir pieņēmusi kārtējo un it kā galīgo neatkarības deklarāciju. Bet vai ar to būs mierā arī jaunie atdzimušie PSRS politikas noteicēji? Kā risināsies OMON savaldīšanas un tiesāšanas jautājumi? Un vēl, un vēl daudzas problēmas gaida risinājumu.

ŠIS NAKTS JAUNUMI

PSRS ģenerālprokurors paziņojis, ka nelikumīgā valsts apvērsuma sakarā tiks ierosināta krimināllieta.

Vakar vakarā mēģinājam sazināties ar LPSR prokuratūras šefu V. Daukšķi. Dežurants ziņoja, ka viņš kopā ar savu vietnieku izbraucis, taču atgriezies ap 24. Īsi

pēc divpadsmitiem nakti LPSR prokuratūrā atbildēja, lai zvana nākamajā dienā no rīta.

LTF KC informēja, ka daudzi uzņēmumi nav nedz streikojuši, nedz strādājuši.

Pusnakti Sabiedriskās drošības departamenta dežurants pa telefonu ziņoja, ka Ainārs Baškis ir atradies un nekas jauns ar viņu nav noticis.

Pulksten 23.45 mūsu korespondents telefoniski sazinājās ar BKA Politpārvaldes dežurantu. Viņš apliecināja, ka armija atgriežas savās kazarmās. Tāda esot bijusi pavēle.

Īsi pēc pusnaktis Latvijas streiku komiteja lemj jautājumu par streika izbeigšanu. Acīmredzot šodien vispārējais streiks tiks atcelts.

PSRS prezidents Gorbačovs

paziņojis, ka pilnībā pārvalda situāciju valstī.

Ka izteicies PSRS premjera vietnieks Ščerbakovs PSRS ministru kabinetā pilnībā isteno PSRS prezidenta norādījumus.

PSRS AP prezidijs ierosinājis izveidot izmeklēšanas komisiju, kas nodarbotos ar apvērsuma mēģinājuma dalībnieku saukšanu pie atbildības.

Boriss Jeļcins atstādinājis Leonīdu Kravčenko no Vissavienības TV sabiedrības priekšsēdētāja amata.

Mihails Gorbačovs devis rīkojumu PSRS bruņoto spēku ģenerālštāba priekšniekam Moisejevam pildīt vienīgi viņa rīkojumus, kā arī pārvietot karaspēku tā parastajās dislokācijas vietās.

Telefona sarunā ar Kazahijas prezidentu Nazarbajevu Gorbačovs

sacījis, ka viņa uzgaidāmā telpā sēžot Krjučkovs, Jazovs (tomēr dzīvs! — red.), Baklanovs, Kizjakovs. Turpat sēžot arī īpašu sarunu gaidošais Lukjanovs un Ivaško.

Latvijas ārlietu ministrs Jurkāns intervijā Dānijas TV paziņojis, ka Gorbačovs tomēr neglābjami zaudējis autoritāti padomijā. Jaunais līderis esot Jeļcins. Viņa virišķību uzsvēris arī ASV prezidents Bušs.

